

دور برگردون

نویسنده: زینب یوسف ستارآذری

متولد: ۶۸ قزوین

خلاصه داستان: سپیار هستند دخترانی که برای فرار از برچسب‌هایی که جامعه به دلیل عرف‌های ناجا به آنها می‌زنند، به ناچار دست به انتخاب‌هایی می‌زنند که زندگی شان را پر از فراز و نشیب می‌کنند...

از روزهای دود گرفته

نویسنده: همایون نوری‌بناد

متولد: ۶۵ تهران

دانشجویی نخبه در رشته فلسفه، از مقطع دکتری فارغ‌التحصیل می‌شود. او در تهران تحصیل کرده است، اما متولد تهران نیست. از بیماری دستگاه گوارش رنج می‌برد و از طرفی دیگر وضعیت مالی نامساعدی دارد. برای به دست آوردن هزینه زندگی در شهر تهران به هر دری می‌زند؛ کتاب‌هایش را به فروش می‌گذارد. و در یک موسسه خصوصی به آموزش می‌پردازد. هیچ‌یک از این راه‌های پول مکفی زندگی در تهران را برای او فراهم نمی‌آورد.

پکی از شغل‌هایی که آزمایش می‌کند راندگی تاکسی اینترنتی است و همین شغل است که او را با دختری آشنایی می‌کند. زندگی دختر هم مانند زندگی آقای دکتر درهم تنیده و پرازمشکل است. آنان روزهای خوش را با هم سپری می‌کنند، اما در نهایت سهم هر کدام از این دو نفر چیزی بیش از جایی نیست...

نازی

نویسنده: سودابه حیدری

متولد: ۶۸ مشهد

خلاصه داستان: نازی هزارتا بچه ماهی کوچک سیاه با نوک قلم مسروی آبی تخم مرغش کشید. باز تخم مرغش را کف دستش گذاشت و به صدای دریا فکر کرد. زیر دریا، زیر آب. تخم مرغش را زیر گوشش گرفت، چشم هایش را بست. صدای دریا بود، انگار سریش را بردۀ بود زیر آب. هزار هزارتا بچه ماهی از دهان یک ماهی بزرگ تر بیرون ریخت. آن طرف تریک کوشه بزرگ کمین بچه ماهی ها نشسته بود. از بین آن هزار هزارتا بچه ماهی انگاری فقط صدای ایشان زنده ماندند. کوشه ماهی همه بچه هارایک لقمه کرد. ماهی بزرگ صدای ایشان را دوباره بلعید. شروع کرد به زار زدن آقدار زار زده که آب دریا هی بالاتر آمد و دنیا را آب برد. چشم‌ش را باز کرد چشم‌های سیاه مادرش را می‌دید که آب دریا به انگشت‌های سیاه و تخم مرغ دستش. تخم مرغش را قایم کرد. مادر گفت: «این خال خالی سیاه چیه نازی؟»

نازی چیزی نگفت. اول فکر کرد بگوید: «ماهی، بچه ماهی هستن هزارتا بچه ماهی.»

بعد فکر کرد هزارتا مگر چند تامی شود؟ فکر کرد اگر بگوید هزارتا بچه ماهی شاید مادر بچه ماهی را از دریا بیرون کند و بگوید جای هزارتا بچه ماهی که بیوی گندمی دهنده و همه جا را کثیف می‌کنند یک شاهزاده خانوم بکشد. ولی نازی ماهی ها را دوست داشت نه شاهزاده خانوم های بی عارق‌صدهای مادرش را که همیشه جلوی آینه می‌نشستند و موهایشان را می‌بافتند و به صورت نرم چون برگ گلشان دست می‌کشیدند و منتظر سوار اسب سفید بودند و کشان نمی‌گزید در شهر بلواشده است.

بی خبر از خود

نویسنده: فاطمه تاج مزینانی

متولد: ۷۸ تهران

خلاصه داستان: اینجا خرمشهر است... روزهای آغازین حنگ. چشم‌هایش را که باز می‌کند، جز نور سفید و زنده سقف بیمارستان چیزی نمی‌بیند. دختری سفیدپوش به او می‌گوید باید هرچه سریع ترا آنچا برود. چون حتی بیمارستان هم در آن شهر امن نیست. اما، کجا برود؟ او که چیزی به خاطر ندارد... از بیمارستان خارج می‌شود. به دنبال حقیقت خود... اما نمی‌داند چه روزهایی در انتظار اوست. روزهایی که قرار است در اتفاق‌هایی نمور می‌گذرند.

رها در قفس تنہایی

نویسنده: الهام فلاح‌زاده

متولد: ۶۷ اراک

با ورود به باغ، هوای تازه و خنک عضلات منقبض شده بدنه را شل کرد. دست در گیفم بردم، باید زنگ می‌زدم. همه کیفم را زیر و روکردم، گوشیم را پیدا نمی‌کردم. چندین بار پایم پیچ خورد تا به سمت عمارت برگشتم. دستم با پایین آمدن دستگیره می‌لرزید. دیگر وقت تأمل نبود، در حالی که کفش‌هایم را ز پاییزون می‌کشیدم نگاهم به پله‌ها افتاد، لیلا دیگر در سالن پایین نبود، همین بیشتر مضطربم می‌کرد. صدای جرو بحث هنوز هم به گوش می‌رسید. صدایی در سالن پیچید...

